

HAGGAI

DE PERSISKE KONGENE

- Kyros II Den store: 559-530 f.Kr.
 - 539 f.Kr.: Tilbakevending fra Babylon
 - 536 f.Kr.: Grunnmuren lagt
 - Esra 1:1-5, 2:1-2, 2:64, 3:8 - 4:5, 4:24
- Kambyses II: 530-522 f.Kr.
- (Gaumata (Pseudo-Smerdis): 522 f.Kr.)
- Dareios I Den store: 522-486 f.Kr.

DAREIOS DEN STORE (522 - 486 F.KR.)

- 522-521 f.Kr.: Slo ned 19 opprør over hele riket.
- 520 f.Kr: Ble advart om gjenoppbyggingen, lette i arkivene og støttet jødene. (Esra 5:1-3, 7-8, 17, 6:1-3, 7)
- 516 f.Kr.: Tempelet ferdig. (Esra 6:14-15)

HISTORISK SITUASJON

(520 F.KR.)

- De hadde begynt å gjenoppbygge sine egne hus, men hadde ikke arbeidet på templet siden 530 f.Kr. (10 år)
- De hadde blitt hindret av nabofolkene tidligere, men nå er grunnen at “tiden er ikke kommet” (1:2). Kanskje fordi Dareios slo ned opprør her og der, og at byggingen ville bli sett på som et opprør.
- Haggai og Sakarja oppmuntret til å fortsette gjenoppbyggingen trolig fordi det nå var blitt fred i riket på dette tidspunktet. Gud visste at Dareios ikke kom til å se på dette som et opprør.

Struktur

1. budskap (kap 1)

Til stattholderen Serubbabel og øverstepresten Josva. Avlingene er dårlige “fordi mitt hus ligger i ruiner mens dere har det travelt med deres egne hus”. (1:9)

2. budskap (2:1-9)

En oppmuntring til de som var skuffet over det nye templet. Byggingen er likevel Guds vilje. “Dette nye huset skal bli herligere enn det første.”

3. budskap (2:10-19)

Paktsforbannelsene (dårlige avlinger) vil bli snudd til paktsvelsignelser siden de har gjenopptatt byggingen

4. budskap (2:20-23)

Til Serubabel.
Nasjoner skal gå under men Serubabel er utvalgt.

1. BUDSKAP (KAP 1)

- v. 4: *Bordkledde* kan bety at de bygde *fine* hus for seg selv (1 Kg 6:9, Jer 22:14), eller bare at arbeidet var ferdig (de var ikke så rike, v. 6).
- v. 6, v. 10-11:
 - Dårlige avlinger var en paktsforbannelse (3. Mos 26:19-20, 5. Mos 28:38-40)
 - Spiser, men blir ikke mette: 3. Mos 26:26
 - Tørst, hullete pung: 5. Mos 28:48.
- v. 8: Å la Guds tempel ligge i ruiner var en vanære. Det viste kanskje at de ikke så på tilbakevendingen fra Babylon som Guds verk. Det kunne også gi inntrykk av at Gud var beseiret.

2. BUDSKAP (2:1-9)

- 2:1 - Ca. 7 uker senere, 26 dager etter at de begynte byggingen igjen i 1:15.
 - 1/7: “Første nyttårsdag” - hviledag med hornblåsing
 - 10/7: Den store forsoningsdagen
 - 15-21/7: Løvhyttefesten
- Hvem er dette budskapet til?
 - 2:3 - En oppmuntring til de som var skuffet over den nye grunnvollen (Esr 3:12).

2. BUDSKAP (2:1-9)

1. Hvilke(t) uttrykk gjentas?
2. Hvilken forbindelse har v. 5 til akkurat den dagen Haggai kom med dette budskapet?
3. Hvorfor sier Gud “dere” i v. 5 når han snakker om noe som skjedde mange hundre år tidligere?
4. Hvordan ønsker Gud å oppmuntre dem med dette budskapet? (v. 1-5)

2. BUDSKAP (2:1-9)

1. Hvilken funksjon har “for” i v. 6?
2. Sjekk fotnotene for v. 6. Hvordan tolkes denne “ristingen” i Hebreerbrevet?
3. Når rister / ristet Gud alle folkeslag (v. 7)?
4. Hva slags ‘skatter’ (NO11) eller ‘lengsel’ (NB88, BGO97) kan det være snakk om?
5. Hva slags herlighet kan Gud mene? (v. 7) Og på hvilken måte ble dette templet herligere enn det forrige templet? (v. 9)
6. Hvordan ville dette oppmuntre dem i byggingen?

3. BUDSKAP (2:10-19)

- v. 10 - Ca. 2 mnd senere
- v. 11-13:
 - 3. Mos 6:20 sier at den som rører ved kjøttet blir hellig, men det står ingen steder om at noe kan bli hellig på et tredje stadium.
 - Urenhet er smittsomt, men hellighet er ikke det. Det er lettere å bli uren enn hellig.
 - Ofringene deres ble urene fordi folket var urent. Templet vil også bli urent om de ikke gjør noe med dette.
- v. 19: Men nå som de bygger templet skal alt bli bedre.

4. BUDSKAP (2:20-23)

Signetring:

Symbol på autoritet,
identifikasjon og
eierskap.

4. BUDSKAP (2:20-23)

1. Hva slags risting og hvilken dag ser det ut å være snakk om her?
2. Hva mener Gud med at han gjør Serubabel til en signetring?
3. Hvordan ville dette være oppmuntrende for folket?

ANVENDELSE

1. Søk først Guds rike (Matt 6:33)
 - *“Mitt hus ligger i ruiner mens dere har det travelt med deres egne hus...”* (1:9)
2. Løft blikket! Jobb i håpet og troen til tross for skuffende omstendigheter.